

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/33/2020
Identifikačné číslo spisu: 7114217907
Dátum vydania rozhodnutia: 24.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7114217907.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: X. J., nar. XX. P. XXXX, bytom D., o návrhu na zrušenie konkurzu, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26K/37/2014, o dovolaní úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. decembra 2018, č. k. 2CoKR/55/2018-1176, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 6. júna 2018, č. k. 26K/37/2014-981 zamietol návrh úpadcu zo dňa 13. februára 2018 na zrušenie konkurzu pre nespĺňanie predpokladov na konkurz.

2. Úpadca podal proti uzneseniu odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že správca konkurznej podstaty úmyselne vo svojom vyjadrení uviedol nepravdivé informácie, a to predovšetkým o veriteľoch úpadcu. Podľa úpadcu správca za veriteľov označil spoločnosť RDC Consultants Limited a Technoinvest-Holding, a.s., pričom vo svojej správe konštatoval, že tieto pohľadávky boli popreté a ohľadom ich existencie sa nevedie žiadne incidenčné konanie, teda že ex-offo im zaniklo postavenie ako účastníkovi predmetného konkurzného konania. Úpadca ďalej tvrdil, že má dostatok finančných prostriedkov na úhradu svojich zostávajúcich záväzkov. Podľa úpadcu je zrejmé, že existuje len jeden zistený veriteľ s lehotou splatnosti po 30-tich dňoch a tak nie je splnená podmienka v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Žiadal preto, aby napadnuté rozhodnutie bolo v celom rozsahu zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie rozhodnutie alebo aby bolo rozhodnuté o zrušení konkurzu krajským súdom.

3. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec podľa § 34 Civilného sporového poriadku v rozsahu podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

4. Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 27. novembra 2014, č. k. 26K/37/2014-88, uverejnenom

v Obchodnom vestníku č. 232/2014 zo dňa 4. decembra 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26. marca 2015 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10. marca 2015, č. k. 2CoKR/6/2015-152, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka a ustanovený predbežný správca. Úpadca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 16. februára 2018 navrhol, aby súd zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu pre nespĺňanie predpokladov na konkurz v zmysle ust. § 102 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Súd prvej inštancie tento návrh zamietol pre nesplnenie zákonných predpokladov na zrušenie konkurzu.

5. Po preskúmaní veci sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že neboli splnené zákonné predpoklady na zrušenie konkurzu, čo bola kľúčová otázka posudzovaná ako v prvoinštančnom, tak i v odvolacom konaní. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že pre skončenie účinkov konkurzu po vyhlásení konkurzu sa vyžaduje, aby konkurz bol zrušený. Uviedol, že podmienkou na vyhlásenie konkurzu je okrem existencie plurality veriteľov aj existencia majetku, ktorý je potrebný na úhradu nákladov konkurzu. Z obsahu správy správkyne konkurznej podstaty zo dňa 16. mája 2018 bolo zistené, že úpadca má viac ako dvoch veriteľov. Samotné tvrdenie úpadcu, že úpadok u neho nenastal, pretože nie je predĺžený a je schopný v lehote 30 dní splňať všetky svoje záväzky, nie je podložené žiadnymi dôkazmi, hoci dôkazné bremeno je nepochybne práve na strane úpadcu. Odvolací súd dodal, že tvrdenie úpadcu, že bývalí veritelia si nebudú sporné pohľadávky uplatňovať, je právne irelevantné.

6. Odvolací súd na základe uvedených skutočností napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal úpadca dňa 11. apríla 2019 dovolanie, pričom navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť príslušnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ Civilného sporového poriadku bolo dovolacím súdom rozhodnuté rozdielne od ustálenej rozhodovacej praxe a zároveň je dovolacím súdom v predmetných veciach rozhodované rozdielne. Tieto dôvody dovolateľ ďalej nijako nekonkretizoval. V dovolaní tiež namietal nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

8. K dovolaniu sa dňa 15. júla 2019 vyjadril správca konkurznej podstaty, pričom dovolanie navrhol odmietnuť v zmysle § 447 písm. f/ Civilného sporového poriadku.

9. K vyjadreniu správcu konkurznej podstaty sa dovolateľ vyjadril dňa 15. augusta 2019 pričom uviedol, že dovolanie považuje za dôvodné a trvá na ňom v celom rozsahu.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas úpadca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) skúmal, či dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vydané v konkurznom konaní možno podrobiť dovolaciemu prieskumu.

11. Dovolací súd uvádza, že dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - v prípadoch zákonom výslovne stanovených - napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie z akýchkoľvek hľadísk. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti, ktorá spolu s interpretačnou praxou dovolacieho súdu (tiež ústavného súdu i Európskeho súdu pre ľudské práva) sleduje zachovanie jedného zo základných princípov právneho štátu - princípu právnej istoty.

12. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho

stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

13. Dovolanie bolo podané v konkurznom konaní podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“ alebo „ZKR“). Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v ustanovení § 196 zakotvil primerané použitie ustanovení Civilného sporového poriadku. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak ZKR neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis určitú procesnú situáciu priamo nerieši a zároveň zákon o konkurze a reštrukturalizácii použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevyklučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu.

14. Pokiaľ ide o použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní vedenom podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR dovolanie ani mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné. Uvedené zákonné ustanovenie vylučuje, aby rozhodnutie vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní a v konaní o oddĺžení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii bolo podrobené dovolaciemu prieskumu najvyšším súdom v prípade podania dovolania alebo dovolania generálneho prokurátora.

15. Nakoľko zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 419 a nasl. Civilného sporového poriadku upravujúcich dovolanie.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd konštatuje, že dovolanie proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní je podľa ustanovenia § 198 ods. 1 veta druhá ZKR neprípustné. Najvyšší súd preto dovolanie úpadcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.